

Josep Deulofeu exposa olis a Can Ramis en benefici de l'ANABM

REDACCIÓ
Sant Celoni

L'artista celoní Josep Deulofeu inaugura aquest dissabte, 5 de novembre, a les 7 de la tarda, una exposició de pintures a l'oli a Can Ramis. Els diners que es recaptin de la venda de quadres durant la mostra aniran a benefici de l'Associació Neurològica Amics Baix Montseny (ANABM), entitat organitzadora de la mostra. L'exposició es podrà visitar fins el 20 de novembre els feiners i dissabtes de 6 de la tarda a 8 del vespre i els diumenges i festius de 12 a dos quarts de 2 del migdia i de 6 de la tarda a 8 del vespre.

Els quadres que exposa Deulofeu, de 81 anys d'edat, són el resultat d'un any d'aprenentatge i de feina. L'ANABM ha agraït la que Deulofeu hagi volgut aportar el seu granet de sorra a través de l'art assenyalant que "l'art no té fronteres, ni

tan sols per a les persones amb malalties neurològiques". L'entitat destaca el que transmet l'obra de l'artista: energia, bellesa, passió, renovació constant i comunicació. També dona relleu a les seves ganes de fer un món millor i la il·lusió de crear i expressar sentiments i sensacions "que encara són vius al seu interior i que, de ben segur, encara estan vius en algun racó dels malalts per a qui treballa l'Associació Neurològica Amics Baix Montseny".

És per això que l'entitat convidava als veïns a gaudir dels seus quadres, els paisatges, les formes abstractes, els colors i les textures que presenta Deulofeu en aquesta mostra però, sobretot, a tenir present el motiu perquè han estat pintats els quadres. "Els petits gestos són poderosos", assenyala l'entitat conclouent que "la vostra col·laboració també".

El grup de música Mandanga fa un concert de la mà del Cabernet

REDACCIÓ
Sant Celoni

Aquest dissabte, 5 de novembre, a les 6 de la tarda, el grup de música de Sant Celoni Mandanga oferirà un concert a la plaça de la Vila en un acte organitzat pel bar-

restaurant Cabernet. Mandanga va començar a gestar-se a finals de 2010, quan els seus components es van començar a reunir amb la voluntat de crear un projecte sòlid que fusionés la música llatina amb el funky. El grup es va estrenar el juny de 2011.

Els immigrants de Bornos a Sant Celoni demanen un agermanament entre pobles

Sant Celoni va acollir diumenge una trobada de bornichos de Catalunya, amb 230 persones (AABM)

REDACCIÓ
Sant Celoni

La pista coberta de Sant Celoni va acollir diumenge una trobada de bornichos de Catalunya que va concentrar fins a 230 persones, procedents de Sant Celoni, d'altres poblacions de Catalunya o, fins i tot, hi havia 36 persones que van venir expressament des de Bornos, Cadis. El president de l'Associació de Bornichos a Catalunya, Domingo Garrido, es va mostrar molt satisfet per l'èxit de la convocatòria, ja que aquesta era la primera gran trobada d'emigrants de Bornos que acollia el municipi. Garrido va explicar que al juny es va fer una primera trobada que va aplegar una

seixantena de persones i "com que vam veure que molta gent se'n va enterar tard i no hi van poder assistir, però que hi havia interès, vam decidir repetir-la".

A la trobada, que va consistir en un àpat amb música i actuacions dels gegants locals, també hi van assistir l'alcalde, Joan Castaño, i l'alcalde i el regidor de Turisme de Bornos. Aprofitant la presència d'ambdós alcaldes, el president de l'Associació va fer extensa la idea d'agermanar tots dos municipis, ja que a Sant Celoni hi ha 500 persones que van emigrar de Bornos. En aquest sentit, Castaño va assenyalar que "la idea és la d'anar avançant i fer-ho possible" i va afegir que l'agermanament té

com a intenció l'intercanvi cultural entre ambdós municipis. Aquestes paraules també les va subscriure Garrido, que va explicar que ja s'ha parlat amb la colla gegantera de Sant Celoni per organitzar un viatge a Bornos, per ensenyar als seus ciutadans què són els gegants, amb els seus balls i les seves músiques tradicionals.

Finalment, durant l'àpat també es va retre homenatge a Manuel Castro, 'El gallito', per ser el bornicho amb més anys a Sant Celoni, 50 anys des que va emigrar d'Andalusia per venir a treballar a les indústries del municipi. A més, 'El gallito' va ser l'encarregat d'acollir i d'ajudar als altres bornichos que van anar arribant a Sant Celoni.

Ball amb el Trio Costa Blanca diumenge a l'Ateneu

REDACCIÓ
Sant Celoni

L'Esplai de la gent gran i l'AJuntament de Sant Celoni han convocat per aquest diumenge, 6 de novembre, una sessió de ball a la sala gran de l'Ateneu. Serà a les 6 de la tarda i estarà amenitzada pel Trio Costa Blanca. D'altra banda, el mateix diumenge, l'Esplai projectarà, a la sala polivalent de la seu de l'entitat, la pel·lícula 'Revolutionary' interpretada per Leonardo di Caprio.

També a la seu de l'Esplai, però el dijous 10 de novembre, se celebrarà un ball. En aquest cas serà a dos quarts de 6 de la tarda a la sala gran de l'entitat i comptarà amb la música escollida pel solista Moncayo.

CiU comença la campanya a les Corts amb una castanyada

Sant Celoni. Després de l'enganxada del primer cartell ahir, dijous, a la nit amb un acte amb Francesc Deulofeu, regidors i militants, CiU de Sant Celoni comença la campanya a les Corts amb una castanyada. La formació instal·larà dissabte, 6 de la tarda a 8 del vespre, una carpa a la plaça de la Vila amb informació electoral i repartirà castanyes i rom cremat entre els presents. REDACCIÓ.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

"Llamada oculta"

Convindreu amb mi que, avui, la publicitat ha envaït abusivament la nostra intimitat. Ja no és solament la molestia de separar de la bústia tot el paper que no vols ni t'interessa i que ni tan sols obres (és impossible comprar tot el que t'ofereixen, ni comparar els preus de les ofertes de desenes de supermercats, outlets, descarregues, vendes per correu, etc.), o llençats pel terra a l'entrada de casa, o, pitjor, arrencar de la façana tot el que t'hi han enganxat vulnerant totes les ordenances aprovades per l'autoritat competent quan és competent i fa ús de les seves competències. I no diguem si es tracta d'adhesius, els maledits adhesius amb telèfons mòbils de serrallers que per a més inri t'els enganxen sobre l'alumini de la porta i si rasques per treure'ls te'l carregues; amb aquests, feu com jo: els desenganxo com puc i m'antono el telèfon per no trucar-los si alguna vegada necessito canviar un pany. Trucaré algú que no m'hagi empastifat la façana.

També t'inunden el teu correu a Internet, o la bústia del mòbil, o el pitjor, el més molest, la trucada directe, normal, que fa que et posis al telèfon, fix o mòbil, just quan estàs fent la migdiada. Normalment et surt a la pantalleta del teu telèfon "Llamada oculta" o bé "Número privado" o qualsevol altre avís que entens a la primera: millor que no despengis. Perquè, compte quan surt això: tens tots els números per què et toqui aguantar una oferta que el més normal és que no t'interessi o no t'interessi quan estàs a mig sopar. No us heu adonat que a l'hora que més trucades d'aquestes reps és a l'hora de sopar?

Per aquestes trucades he adoptat, amb el temps, tot un seguit d'actituds, sovint fracassades. Primer les aguantava, santa paciència doncs els interlocutors de l'altra banda del telèfon sembla que hagin fet un curs del Dale Carnegie i tenen més palica que ningú. No cal passar-se en ser edu-

cat i tolerant, i menys intentar convèncer-los de que no t'interessa la seva oferta; en saben més. Res a fer. Jo al menys, vaig haver de canviar de sistema.

Se'm va acudir de contestar en català. Com que habitualment són de parla castellana vaig pensar que no m'entendrien i al mateix temps faria pàtria. Al començament va anar bé. Una trucada, contesto en català i escolto a l'altre costat de la línia una conversa:

-No le entiendo de nada.
-Me parece que habla valenciano. I van penjar.

Frustrat perquè no havia fet pàtria, o no ben bé; feliç perquè els havia guanyat la partida. No sé per què però va durar poc. Ara ja m'entenen si parlo català. Veieu com va anar una altra vegada.

Contesto en català i tot seguit em pregunta:

-¿Podria hablarme en español?
-Ho sento però no parlo en espanyol- contesto. Se m'ofen.
-¿No habla español o no quiere hablarlo?
-Doncs això: no vull parlar-lo.

No transcrit l'insult que em va deixar anar, és massa gruixut. El que no hi ha dubte és que entenia el català.

Torno a canviar de sistema. En quan apareix qualsevol dels acostumats avisos en pantalla no contesto. Però, ai las!, m'interessava parlar amb un amic per un assumpte que corria pressa i el molt pocasolta era dels que posava el conegut prefix per amagar el número. Em vaig perdre una entrevista radiofònica. Calia buscar una altra fórmula, perquè ara ja tenia ganes no tan sols de no contestar sinó de venjar-me dels intrusos de l'hora de sopar. Em va solucionar la papereta un correu electrònic d'aquests que acostumes a llençar a la paperera sense obrir i, ves per

on, vaig obrir-lo: m'aconsellava molt bé. Com que qui paga la trucada és, habitualment, el qui la fa, el millor era despenjar el telèfon, deixar-lo sobre la tauleta i, si te'n recordes, tornar-lo a penjar al cap d'una bona estona. És clar que hi ha el perill que aprenguin a trucar amb pagament revertit. Solució que resultaria cara.

Una cosa semblant faig amb el correu tradicional no desitjat, aquelles empreses que t'envien ofertes cada setmana, et prometen un munt de regals si contestes i compres, és clar i que abans llençava directament a la paperera sense obrir. Ara no, ara obro el sobre, trec el conegut i més petit de resposta amb franquicig a pagar pel destinatari, i l'introdueixo buit a la bústia de correus. Em, satisfà saber que, l'intrús, l'empedor, el pesat que cada setmana m'envia ofertes, haurà de pagar per res.

Us ofereixo la fórmula, i sense cobrar-vos pel favor.